

יום רביעי, כ"ה בסיוון התשפ"ו
10 ביוני 2026

נאמו של מפקד חטיבת "הגולן" (474) היוצא, אלוף-משנה בני קטה

מטקס חילופי מפקד חטיבת "הגולן" (474)

אלוף פיקוד הצפון, האלוף רפי מילוא,
מפקד אוגדה 210, תת-אלוף יאיר פלאי,

UNDOF Chief of staff,
Colonel Anup Bikram Rana

חברי המח"טים, מטה האוגדה, ראשי הרשויות ומנהיגי המרחב האזרחי,
רבש"צים יקרים, מפקדים, קצינים ונגדים, חיילות וחילי החטיבה בסדיר ובמילואים, משפחת י',
משפחתי,
שותפיי לדרך, אורחים נכבדים,

לעד יהיה חקוק בזיכרוננו השבעה באוקטובר. יום קשה וכואב בו נכשלנו במשימתנו כצבא מגן על
תושבי המדינה. מאותו היום אנו נמצאים במאבק רצוף ומתמשך על קיומה של מדינתנו ועל הכרעת
אויבנו. היום הזה הזכיר לנו אמת פשוטה, כזו שאל לנו לשכוח לעולם: אסור לנו להפסיק ללמוד את
אויבינו.

אסור לנו להניח הנחות מקלות. עלינו להמשיך להטיל ספק, לבחון מחדש, ללמוד לעומק את
המציאות המשתנה ולשאול את עצמנו שוב ושוב האם אנו ערוכים כנדרש מאיתנו לאתגר הבא. הלקח
הזה ליווה אותי לאורך כל תקופת הפיקוד על חטיבת הגולן. בגזרה שבה המציאות משתנה במהירות,
שבה אויבינו מחפשים כל הזדמנות לנצל חולשה או היסוס, האחריות שלנו היא להישאר דרוכים,
יוזמים ונחושים.

לא להסתפק בתגובה כאשר נדרשת יוזמה. לא להגביל את עצמנו שלא לצורך ולא לצמצם את חופש הפעולה הנדרש לנו כדי להגן על תושבי הגולן ועל אזרחי מדינת ישראל. מתחילת 'מלחמת התקומה' ניצבים אנשי חטיבת הגולן, בסדיר ובמילואים, אורגניים וחבירים, למול אויב בגבול הצפוני מזרחי של מדינתנו. פעלתם בעוצמה, בתבונת מעשה, בגבורה ובמקצועיות. הוכחתם בכל יום את עוצמת החטיבה שמתבטאת באנשיה.

בתקופה זו עברה החטיבה שינוי עמוק וייחודי. הקשר עם תושבי הגולן התחזק, מרחב החטיבה אורגן מחדש, הוקמו מוצבים בתוך סוריה ובמרחב האבטחה, ונבנתה תפיסת הגנה משולבת שבה גם מחלקות ההגנה ביישובים מהוות חלק בלתי נפרד ממערך ההגנה כולו. שיאה של התקופה הגיע עם נפילת משטר אסד, ופרוץ מבצע 'חץ הבשן'. לנוכח השינויים הדרמטיים במרחב הסורי, עמדה בפנינו בחירה.

יכולנו להמתין, להתבונן ולהגיב להתפתחויות. בחרנו אחרת. בחרנו להעז. בחרנו לתפוס שטחי מפתח בתוך סוריה ולפעול באופן שיחזק את ביטחון תושבי הגולן ואת אחיזתנו במרחב. ההחלטות הללו דרשו אומץ, מקצועיות ונכונות לקחת אחריות. אך מעל הכל הן ביטאו את רוחם של אנשי החטיבה- רוח של יוזמה, תעוזה וחתייה בלתי פוסקת למשימה.

לאורך התקופה הזו למדתי שוב עד כמה הפער גדול בין מה שנראה מבחוץ לבין מה שנחווה בשטח. אולי משום כך אני חוזר למילותיו של יהודה עמיחי בשירו "ניסים": "מרחוק כל דבר נראה נס, אבל מקרוב גם נס לא נראה כך. אפילו מי שעבר בים סוף בבקיעת הים ראה רק את הגב המזיע של ההולך לפניו, ואת נוע ירכיו הגדולות". בתקופה הזו גיליתי מחדש את מקור הכוח האמיתי של חטיבת הגולן- אנשיה. פגשתי כאן את עם ישראל במיטבו.

לוחמי סדיר ומילואים, אנשי מטה ותומכי לחימה, יהודים, דרוזים ומוסלמים. פגשתי כאן אנשים שבחרו פעם אחר פעם להניח את חייהם האישיים בצד ולהתייצב למשימה. כולם ניצבים יחד מול אותה משימה, כתף אל כתף.

במקביל, התחזק במהלך המלחמה גם הקשר המיוחד שבין החטיבה לבין ההתיישבות בגולן. שותפות זו הייתה קיימת תמיד, אך במהלך המלחמה קיבלה משמעות עמוקה עוד יותר. הצבא וההתיישבות פעלו יחד מתוך אחריות משותפת, מתוך הבנה שהביטחון והחיים האזרחיים כרוכים זה בזה. החיבור עם ראשי הרשויות, הרבש"צים, כיתות הכוננות והתושבים היה עבורנו מקור כוח משמעותי.

תושבי הגולן הפגינו בתקופה זו חוסן יוצא דופן. גם מול מציאות ביטחונית מורכבת, הם המשיכו לבנות, לחנך, לעבוד את האדמה ולהצמיח חיים. הם המשיכו להיות העוגן שעליו נשען חבל הארץ המיוחד הזה. במאבק הממושך שילמנו גם מחירים כבדים. אזרחים וחילים שנרצחו ונפלו בגזרת החטיבה: האסון הגדול במג'דל שמס בו נרצחו 12 הילדים היפים והחמודים במגרש בזמן ששיחקו, הזוג נועה וניר ברנס שנפגעו בכביש בסמוך ליישובם, והחילים- איתי, אפרים, דניאל, טל וניב זיכרוןם לברכה. אנו כואבים את נפילתם ונושאים את מורשתם וצוואתם- לא לעצור אף פעם, להמשיך עד השלמת משימתנו.

בסיום תפקידי אני מבקש לומר מספר תודות: תודה לך על אלוף פיקוד הצפון, על המנהיגות, האמון ועל הובלת המערכה בשעה גורלית זו. מפקדי, פלאי, על שותפות מלאה, חופש פעולה, גיבוי שקיבלתי, מקצועיות ואמון. האמנת בעשיית החטיבה ואפשרת לנו ליזום ולנוע קדימה. תודה לראשי הרשויות, גולן קצרין והמועצות הדרוזיות- על חוסן קהילתי, שותפות, אומץ בקבלת ההחלטות ועמידה יחד גם באירועים הקשים.

לרבש"צים- על עשייה יומיומית, עמידה איתנה כאנשי הביטחון ביישובים מול המציאות הביטחונית המתגרת ושותפות מלאה בבניית מערך הגנה חזק ומשמעותי בגולן. לסגני, תודה על ההשלמה וההכלה, על שותפות פיקודית אמיתית והובלה כתף אל כתף לאורך התקופה. לפקודי, מפקדי הגדודים- למפקדת החטיבה בסדיר ובמילואים, מפקדות ומפקדים, לוחמות ולוחמים, אנשים מסורים בעלי שליחות ומסירות, ההצלחה בפיקוד על החטיבה היא בזכותכם.

בכל פעם גיליתי מחדש את אשר ידעתי, שאתם תמיד נמצאים ראשונים, היכן שצריך ומתי שצריך. למטה האוגדה והפיקוד, על ליווי ותמיכה להצלחת משימתנו. לחפ"ק וללשכה, תודה על האכפתיות והדאגה, הייתם לצידי כל הזמן וסייעתם לי.

ולבסוף למשפחתי, לילדיי האהובים – תודה על החיוך שמחזיר אותי לפרופורציות, על השמחה, ועל כך שהזכרתם לי בכל יום מחדש בשביל מה אנחנו עושים את מה שאנחנו עושים. אתם מקור הכוח והמשמעות שלי. לאשתי היקרה – שותפה אמיתית למסע. על האהבה, על הסבלנות, על הכוח ועל היכולת לשאת איתי את המחירים שהתפקיד הזה גובה. על גידול ילדים והחזקת המשפחה.

י, חברי לנשק, אני מבקש לאחל לך הצלחה רבה. אתה מגיע לתפקיד עם ניסיון קרבי ופיקודי עשיר, לאחר שכבר פיקדת על חטיבה והובלת לוחמים ומפקדים בקרב. המציאות הביטחונית בגזרה הסורית מציבה אתגרים מורכבים, המחייבים לא רק נחישות ואומץ, אלא גם עומק מחשבה, תפיסה מבצעית רחבה וראייה אסטרטגית. אני משוכנע שאתה מביא איתך את כל אלו. החטיבה מקבלת היום מפקד מנוסה, לוחם, ערכי ומקצועי, ואני בטוח שהיא תמשיך לצמוח ולהצליח בהובלתך. אמשיך לעמוד לרשותך בכל עת שתרצה, בטוח בהצלחתך.

לוחמי ומפקדי חטיבת הגולן, כאן, למרגלות גמלא, אפשר להיזכר שגם בתקופות הקשות ביותר כוח של עם ישראל לא נבע רק מהחומות או מהנשק, אלא מהרוח – רוח של אחריות, של דבקות במשימה ושל נכונות לעמוד יחד מול כל אתגר. אותה רוח של אחריות, של דבקות במשימה ושל נכונות לעמוד יחד מול כל אתגר, כמו אז גם היום, גם אחרי שנתיים וחצי של מלחמה, הכוח שלנו לא תם.

הוא נמצא באנשים, ברוח, בערכים. בנכונות להמשיך קדימה, לקחת אחריות ולהעז. זו הייתה דרכה של החטיבה בעבר, זו דרכה היום וזו תהיה דרכה גם בעתיד. תודה על הזכות לפקד ולהלך יחד בדרך.

עד הניצחון.